

ΑΘΗΝΑΪΚΕΣ ΣΙΑΟΥΤΕΣ

Ο ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ !!!

Τῷ φίλῳ κυρίῳ Σωτ. Π. Παυλίδῃ

ΚΑΤΑΤΟΜΗ ἀρχαϊκῆ φιλοσόφου. Κεφαλὴ ἀνδριάντος. Νομίζεις ὅτι ἔχει χυθῆ μέσα ἐπὶ καλοῦπι τοῦ Σωκράτους. Τού-
λάχιστον ἀπὸ τὸν Σωκράτην τῆς Ἀκαδημίας τὸν μαρμάρινον,
φαίνεται πολὺ φιλοσοφικώτερος. Ἰδίως ὅταν... δὲν ὀμιλῇ, ἀλλ'
ἀπλῶς σᾶς κυττάῃ. Ἀτυχῶς ὅμως δὲν ἀσχολεῖται μόνον μὲ τὴν
λίμαν τοῦ μαραγοῦ. Σᾶς πεθαίνει κυρίως μὲ τὴν φιλοσοφικὴν
του... λίμαν! Ἢμπορεῖ νὰ ἀφήσῃ ἀτελείωτον ἓνα κομμὸ ἢ
ἓνα καναπέ ποῦ τοῦ ἔχετε παραγγεῖλει· ἀλλὰ ἐσᾶς, δὲν ἢμπορεῖ
πρᾶ νὰ σᾶς τελειώσῃ στὴ κουιέντα. Προτιμᾶ νὰ κλείσῃ τὸ
μαγαζί του, ἀλλ' ὄχι καὶ τὸ στομα του. Εἶνε ἐπιπλοποιὸς καὶ
φιλόσοφος· κατασκευάζει καρέκλες, τραπέζια, ντουλάπια, στί-
χους, πατριωτικὸς συλλόγους καὶ φιλοσοφικὰ συστήματα. Τὰ
τελευταῖα δὲν φημίζονται διὰ τὴν στερεότητά των. Ἄλλ' ἀδιά-
φορον. Αὐτὸς τὰ ἐπισκευάζει. Διακρίνεται διὰ τὸ μεγάλο του
πνεῦμα καὶ διὰ τὴν μεγάλην του... ρεμπούπλικαν.

Κατὰ βᾶθος εἶνε ἡμερος καὶ ἄκακος ὡς ἄρνιον. Δὲν ἔχει σκο-
τώσει ἕως τώρα οὔτε κουνούπι. Ἄλλ' ὅταν τὸν πιάσῃ ἡ φι-
λοσοφικὴ του ἔξαψις, οὐκ καὶ ἀλλοίμονον εἰς τοὺς βασιλεῖς καὶ

τούς ἄρχοντας ! Κατὰ θεωρίαν ὅλοι εἶνε χαμένοι ! Διὰ τοῦτο καὶ οἱ ἀστυνομικοὶ τῶν Ἀθηνῶν πρό τινος καιροῦ, ἔλλείψει ἴσως ἄλλης σοβαροτέρας ἀσχολίας, συνέλαβον τὸν ἄνθρωπον καὶ τὸν ἔκλεισαν εἰς τὴν φυλακὴν ὡς ... ἀναρχικόν !!! Τὸ ἐπεισόδιον αὐτό, μόνον εἰς καμμίαν σκηνὴν κωμωδίας ἤμποροῦσε νὰ ἔχη τὴν θέσιν του, καὶ διὰ τοῦτο τὸ ἀθηναϊκὸν κοινὸν ἐξερράγη εἰς γέλωτας.

Πιθανὸν ὅμως νὰ ᾔνε καὶ ἐπικίνδυνος ἄνθρωπος ὅταν σᾶς ὀμιλῇ πρὸ πάντων, εἶνε τρομερὸς εἰς τὰς... ὀνομαστικὰς ἀπολύτους. Ἐπειδὴ δὲ εἶνε φύσει φιλελεύθερος, δὲν ἐννοεῖ νὰ ὑποταχθῇ εἰς κανένα νόμον : καὶ ἰδίως εἰς τοὺς νόμους τῆς γραμματικῆς καὶ τοῦ συντακτικοῦ.

Λύει ὅλα τὰ προβλήματα τῆς φιλοσοφίας καὶ τῆς ἐπιστήμης. Φυσικὴν, χημειαν, ἰατρικὴν, νομικὴν, ὅλα — ὅλα τὰ κάμνει ἄνω κάτω. Καὶ χωρὶς νὰ μειδιάσῃ ποτέ ! Αὐτὸ εἶνε τὸ περίεργον. Ἐξαφνα τὸν ἐρωτᾶτε ;

— Δὲν μοῦ ἐξηγεῖτε, σᾶς παρακαλῶ, πῶς συμβαίνει ὥστε ἡ διάχρωσις τῆς οὐρανοῦς τῶν πλανητῶν ἐν σχέσει πρὸς τὸν μεταφυσικὸν διαμελισμὸν τοῦ ἠλεκτρισμοῦ καὶ τῆς χειρομαντείας, ἐνῶ ἡ καμπύλη τῶν καθέτων γραμμῶν τοῦ σύμπαντος ἐκφεύγει τῆς ἀκτίνος τῆς σελήνης καὶ διαχέεται εἰς τὰ κύτταρα τῶν μικροβίων, πῶς συμβαίνει ὥστε τὸ ἄτοπον αὐτὸ τῆς δημιουργίας νὰ μὴ λαμβάνῃ συνείδησιν τοῦ ἐγῶ, ἀλλὰ νὰ βαδίζῃ εἰς τὸ ἄπειρον χωρὶς νὰ ἔλθῃ διόλου εἰς ἀντιπαράστασιν πρὸς τὸ πεπερασμένον, τοῦθ' ὅπερ διακυβεύει τὴν μυθολογίαν τῆς ἰατρικῆς καλλιτεχνίας ; !!

Ἐκεῖνος σᾶς ἀκούει μὲ μίαν ἔκφρασιν ἐπιεικείας καὶ συγκαταβάσεως, ὡς νὰ σᾶς οἰκτείρῃ διὰ τὴν παχυλὴν σας ἀμάθειαν εἰς τόσον ἀπλᾶ ζητήματα· ἀνεγείρει μεγαλοπρεπῶς πρὸς τὰ ὀπίσω τὴν κεφαλὴν· τὸ βλέμμα του σπινθηροβολεῖ· ἡ ὄψις του συνοφρυοῦται· ὑφώνει τὴν χεῖρα βραδέως — ὄχι διὰ νὰ σᾶς σκάσῃ κανένα φοῦσκο, μ' ὅλο τὸ δίκηρο του· ἄπαγε ! — ἀλλ' ὡς ἐμπνεόμενος καὶ συνάζων ἀπὸ τὸ κενὸν τὰς διεσπαρμένας σκέψεις του· καὶ λαμβάνων ὕφος μυστηριῶδες ἐτοιμάζεται νὰ σᾶς λύσῃ τὴν ἀπορίαν...

— Ἐχετε δίκαιον νὰ ἀπορῆτε, σᾶς ἀπαντᾷ· ἀλλὰ ἰδοὺ ποῖον εἶνε τὸ μυστήριον... ἐγὼ νὰ σᾶς ἐξηγήσω ἀμέσως...

Καὶ ἐνῶ ἐκεῖνος ἀρχίζει νὰ ξεδιπλῶνῃ τὸ μυστήριον καὶ τὴν γλῶσσαν του, σεῖς... τρέπεσθε εἰς ἄτακτον φυγὴν !

Καὶ τὸ μυστήριον μένει προσωρινῶς ἄλυτον !

ΣΑΤΑΝΑΣ